

psykiske diagnoser bliver tilkendt førtidspension. Det skal vi have gjort noget ved.

Alligevel aflyser beskæftigelsesministeren den 21. august reformen, da regeringen ikke er indstillet på at lave reformer på førtidspensionsområdet, mens den internationale krise buldrer. Mener ordføreren også, at krisen skal bruges som undskyldning for, at vi ikke får lavet den nødvendige førtidspensionsreform, som kan være med til at sikre, at flere mennesker, herunder mennesker med psykiske lidelser, bibeholder deres tilknytning til arbejdsmarkedet?

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:10

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, at det er fuldstændig rigtigt i en tid, hvor danskerne er usikre på fremtiden, og hvor man endnu ikke kender udviklingen af den økonomiske krise. Vi ved ikke præcis, hvornår vendepunktet kommer, og vi ved ikke, hvornår ledighedstallene slutter med at stige. Vi arbejder som sagt alle vågne timer på at minimere det og vende udviklingen. Det gør vi ikke bare i Danmark. Det tror jeg at alle ansvarlige politikere gør i alle lande, og det skal også nok lykkes, og der er også tydelige tegn på, at det er ved at ske.

Men det er ikke lige nu, at man skal begynde at lave om på velfærdsydelser og struktur i folks indtægtsgrundlag. Det synes vi man skal vente med, indtil vi har bekæmpet den finansielle krise og der er kommet stabilitet igen. Så skal vi selvfølgelig der forholde os til reformer og skabe bæredygtighed i vores langsigtede nationaløkonomi.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 16:11

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Da man lavede førtidspensionsreformen i 2001, aftalte man også, at man ville genforhandle aftalen, hvis aftalens forudsætninger bristede. Ligeledes aftalte man, at der skulle laves en redegørelse over udviklingen på førtidspensionsområdet. Den blev færdig i 2007, og den viste, at udgifterne til de tre ydelser – førtidspension, fleksjob og ledighedsydelse – ligger 6,1 mia. kr. højere end skønnet med reformen.

Mener ordføreren, at forudsætningerne for aftalen er overholdt, og hvis ja, hvor stor skulle udgiftsstigningen da have været, for at forudsætningerne ikke var overholdt?

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:11

Mike Legarth (KF):

En ting kan jeg sige med sikkerhed, og det er, at vi gerne, som jeg nævnte, vil være med til at se på den her problemstilling, når nu vi kommer på den anden side af den økonomiske krise. For da er det vigtigt, at vi forholder os til hvert enkelt element på vores arbejdsmarked og de ting, der påvirker det arbejdsudbud, vi skal have, og også de parametre, som har indflydelse på nationaløkonomien på lang sigt.

Så vi er positive og konstruktive og har øjnene åbne for, at der er flere forskellige ting, der ikke fungerer så hensigtsmæssigt, som vi gerne så det.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 16:12

Christine Antorini (S):

Jeg har lagt mærke til, at Det Konservative Folkepartis sprudler af optimisme og tro på fremtiden. Den konservative partiformand udtrykte forleden, at der ikke var grænser for, hvilken tro der var på fremtiden, og det kunne jeg også forstå på ordførerens indlæg her. Det er selvfølgelig dejligt at være positiv, men der er jo nogle ting, som ikke går så godt, som de burde.

Hvis vi kigger på uddannelsesområdet, kan vi se, at situationen er den, at i de 9 år, hvor Det Konservative Folkeparti har været med i regeringen, er vi gået fra, at flere og flere fik en uddannelse, til, at der faktisk er færre og færre. Vi skal helt tilbage til 1993 for at se så få unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse. Jeg vil godt være positiv over for Det Konservative Folkeparti, og derfor tog jeg som uddannelsesordfører for Socialdemokraterne imod med kys-hånd, at man nu vil prioritere folkeskolen. Det er jo et godt sted at starte, og der er masser af initiativer – bedre undervisningsmiljø, og her kommer jeg – men hvad er virkeligheden? Hvordan kommer der nogle muskler bag ved det?

Når jeg ser på de udspil, der er kommet år efter år fra Venstre og De Konservative støttet af Dansk Folkeparti, og på det finanslovforslag, der ligger her, er der ikke en krone til at løfte uddannelsesinvesteringen. Så hvad har Det Konservative Folkeparti helt konkret andet end en masse optimisme, når vi ser på den virkelighed,